

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 5 — 7. Aarg.

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I.O.O.F.
Ekspeditionens adresse er Kristian August gt. 6

1ste mai 1929

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementprisen er kr. 4,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 75,00 pr. aar. — Saavel annonser som artikler og notiser maa indsendes inden den 15de i hver maaned.

Eftertryk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjendelse forbudt for andre end den officielle Odd-Fellowpresse.

Vore opgaver idag.

For Norsk Odd-Fellow Blad av dr. W. H. Lange, Göttingen.

Foranlediget ved den tale som «Das Bruderwort»s redaktør, br. Lange holdt i Gauss-Weberloger nr. 5 og som er referert i vort blads februarnummer, har redaktionen oversendt ham br. Axel Lyches artikel «Den ømme byld» i Odd-Fellow-Bladet nr. 4 for 1927 og br. Stor-Sire Johnsons svar herpaa i nr. 5 s. a. Redaktionen bad br. Lange i en artikel for bladet at utvikle hvorledes han hadde tænkt sig den praktiske gjennomførelse av de tanker som saaledes var sat under debat. Som svar herpaa har br. Lange været saa elskværdig at skrive nedenstaaende artikel:

Naar jeg efterkommer Deres ønske om at levere et bidrag til spørsmålet om behandling av sociale og mellempfolkelige problemer i logerne, saa er dette ikke saa ganske enkelt. Om lovene i alle ordensgrenene er saa temmelig like, saa er menneskene dog meget forskjellige. Og menneskene er det som oppfyller lovens aand. Selv i vor tyske ordensgren er det neppe mulig i et spørsmål at skape fuld overensstemmelse inden broderskapet. Hvor meget vanskeligere maa det da ikke være at bringe brødre fra forskjellige ordensgrenene til enighet — med deres forskjellige historier og traditioner, sprog og kultur, politik og næringsveie. Og dog tror jeg det kan være mulig at opnaa en viss enighet i grundsyn, fordi det her gjælder problemer som ikke længer er nationale, men alment menneskelige.

I Deres foredrag har De meget rigtig betonet, at Thomas Willeys parole var aktuell for sin tid, hvad man ikke idag længer kan si om den bokstavelige fortolkning av hans bud. Dengang kunde menneskene gaa til grunde av sult og sygdom, enker og faderløse maatte tigge om brød. Idag er det blit anderledes og bedre i kuturstatene — om endnu ikke helt fuldkomment. Ved siden av staten, som er blit sig sine sociale forpligtelser bevisst, har kirker og sammenslutninger i stor utstrekning paatat sig social og sanitær forsyning, og forsikringsindretninger bistaar den enkelte ved sygdom og ulykker, alderdom og nød. Visstnok vil det altid være en av vore opgaver først og fremst at bistaa vore brødre og søstre i alle situationer i livet og dernæst saa langt vore kræfter rækker yde vor hjælp til mennesker i nød og til veldædige institutioner. Men parolen, som paa Willeys tid klang som en fanfare, den kan ikke længer idag vække det samme ekko hos menneskene og kan derfor heller ikke længer som dengang føre massene til os. Et forsikringssselskap for alle nødlidende i livet kan og vil vi ikke være. Det vilde jo ogsaa være meningsløst at ofre saa meget arbeide og saa megen høitidelighet bare for en forsikrings skyld.

En loge er ifølge sit væsen en aandssammenslutning av mennesker. Allerede vor devise: Venskab, Kjærlighet og Sandhet viser at vi sætter os høie, ideelle maal — ingen materielle som løper ut i egen forsyning. Hvis vi lægger vort hovedsagelige arbeide i at skape velfærdsinstitutioner og i at sikre brødrene

for ethvert tilfælde i livet, vilde vort broderskaps nivaa likesom vort logearbeid synke meget hurtig. Maaske vokser vi i tal, fordi der kommer mennesker til os for at nyde de materielle fordele av vor sammenslutning. Men de blir da bare staaende i vore bøker og betaler sit bidrag uten at ta del i vort arbeide, end si i vort broderskap. Derfor skal den sætning i vort ritual indtrængende foreholdes alle ansøkere, at de hos os ikke maa haabe paa nogen materiel fordel, hverken i deres forretning eller i deres stilling, fordi vort maal og vor stræben er en helt anden. Hvad vi vil blir jo sagt ved førerens tiltale med al ønskelig klarhet. Vi vil bli forædlet ved sammenkomsterne i logen, og vor forædledede menneskelighet skal straaale utover og paavirke menneskene inntil den almene broderkjærlighetens baand omslynger alle. Er ikke denne parole klar nok? Og er den ikke saaledes avfattet at den kan forme og præge enhver tid eftersom tidens særlige behov er? Og dette sidste er nødvendig. Det er ingen mangel pa tradition eller underkjendelse av autoriteten, naar vi sier, at en sammenslutning, som kritikløst fastholder overleveringen og ikke prøver den, fornyer den og fuldstændiggjør den, den er tankeløs og maa dø. Frimurerne naadde sin høieste blomstring i det 18de aarhundrede, da det gjaldt at føre kampen mot kirkelig og aandelig ortodoksi, kampen for den frie personlighets selvbestemmelsesret. Efterat de naadde dette maal er de ofte paa mange maater blit hjelpeløse og viser netop i vore dage et billede på den største forvirring. Det som for hundrede aar siden var en stordaad av moralsk viljekraft og ædel menneskelighet, kan idag være en dagligdags ting. Et aandsfællesskap som vort maa ut fra sin etiske grundtendens, som er klar nok, skape sig tidsmessige opgaver og love og handle derefter.

Selvom nu alle brødre i alle ordensgrenene skulle være enige i denne principielle opfatning, viser der sig visse vanskeligheter, naar den skal føres ut i livet. Hvilke er vore tids opgaver? Hvad er det for spørsmål i tiden, som vi skal løse og klare ved fælles arbeide? Findes der overhodet idag problemer, som er saa almengyldige, at de særpræger sig som ordensopgaver for den hele verden? Disse spørsmål er ikke saa ganske lette at besvare. Ganske sikkert er det visse spørsmål, som av økonomiske, traditionelle, politiske og nationale grunde trænger sig i forgrunden i enkelte lande. Det er derfor meget vel tænkelig, at i én ordensgren et spørsmål blir anset som primært og væsentlig, som for andre lande med anden struktur slet ikke er aktuelt. Allikevel mener jeg — og med mig utallige mennesker i alle lande — at to problemer idag er at betrakte som internasjonale forgrundsproblemer og derfor kan gjøre fordring paa en viss almengyldighet: det sociale spørsmål og fredsspørsmålet.

Jeg skal ikke her gaa ind paa det substantielle i disse to spørsmål. Enhver bror som ikke gaar blind gjennom verden, vet hvilket uhyre kompleks av menneskelig væren og form disse spørsmål omslutter. Enhver bror vet ogsaa at det paa grund av den aandelige, forretningsmessige og kulturelle verdenssammenfiltring ikke gis nogen stor bevegelse av denne art, som kun er national. Sociale kampe i Tyskland øver sine gode eller

slette virkninger i alle lande. En liten gnist paa Balkan tænder farlige brande i alle himmelretninger, hvis vakterne ikke er paa sin post. Politiske grundproblemer som bolschevisme og fascisme, som jo ogsaa begge er helt igjennem aandsproblemer, sprænger alle landegrænser og forvirrer hoderne. Med den høit udviklede efterretningstjeneste, gjennom radio, flyvning og billedtelegraf blir tid og rum stadig mere og mere ophævet. Vi rykker hverandre internasjonalt stadig nærmere. Det har sine gode sider og sine betænkeligheter. Og saaledes sker det, at der ikke gives synderlig mange bevægelser av betydning i noget land — og slet ikke mer i noget land i Europa — som ikke middøltbart eller umiddelbart træffer de andre lande.

Hvis nu den internationale betydning av disse problemer blir almindelig anerkjendt, kommer det næste spørsmål: skal vi befatte os med dem og hvorledes skal vi gjøre det? Naar vi sky forbigaar disse viktigste menneskelige spørsmål og lukker os inde i vort tempel, oppfylder vi da vor pligt og vor oppgave som et brorskap, der strækker sig over den hele verden? Det vil indvendes, at det er forbudt at behandle politiske og konfessionelle spørsmål. Det er riktig. Men dette forbud maa ikke outrerere og kun oppfattes bokstavelig. Der findes overhodet idag ikke noget spørsmål, som ikke paa en eller anden maate berører politik eller religion.

Ethvert foredrag og enhver debat om filosofi, kultur og næringsveie, fagforeninger, radio eller teknik har paa en eller annen maate berøringspunkter med politik eller religion. Skal vi undgaa enhver omtale av disse ting, tørker og stivner vi aandelig og sjælelig. Trøstesløst og fattigslig blir da vort logearbeide og alle virksomme og mottagelige brødre fordrives. Det har utvilsomt ikke været meningen med forbudet. Hvad der helt og holdent maa være utelukket er partipolitikk og konfessionelle stridigheter. Men at en rolig og saklig behandling av politiske eller religiøse spørsmål skulde gi grund til frygt for uro og fredsforstyrrelse, vilde være et meget slet vidneprov om broderaanden. En for sine ideer ensidig og fanatisk apostel vil som bror meget snart lære at han har at indstille sig broderlig overfor de andre brødres overbevisning. Det er netop den prægigste side av vort logeliv at vi her finder et sted, hvor mænd av de forskjelligste politiske og religiøse anskuelser kan møtes broderlig og venskabelig uten de pinlige og hæsleige skillevegger som menneskene ellers i livet har skapt. Har vi virkelig gjort tanken om broderlig toleranse til vor egen, saa kan der aldrig opstaa strid, fordi enhver lar sin mening respektere de andres.

Og tilslidst, hvad skal vi gjøre? Det er klart at det kun sjelden eller aldrig kan bli tale om en direkte aktiv indgripen. Visselig vil der altid gis tilfælder, til hvilke ordenens ledelse efter klokt overlæg kan og maa ta stilling ogsaa offentlig. Saaledes har f. eks. den tyske ordensledelse i en klar erklæring git uttryk for sin oprørthet over vildledede menneskers vedvarende beskadigelse av jødiske kirkegaarde. Det et ogsaa tænkelig at den samlede orden engang offentlig skred ind mot forgiftning av barnas sjæl ved politisk fanatisme i skolebøkerne. Men slike slike tilfælder vil alltid være sjeldne. Vore bestræbelser kan alt-saa ikke derigjennem faa utløsning. Hvad logen kan gjøre er kun dette: indføre brødrene i problemene, gi dem systematisk forklaring om det væsentlige, klare begreperne gjennom tale og lektüre og derigjennem gjøre brødrene beredte og villige til medarbeiderskap. Det er virkelig ikke saa litet. Hvis vi overalt ansporer brødrene til intens beskæftigelse over disse grundproblemer, hvis vi styrker viljekraften og beslutningskraften hos dem, hvis vi gjør dem til missionærer for vor broderskapsidè i verdensforvirringen — da har logen gjort uendelig meget. Logen skal ikke gjøre direkte propaganda for den ene eller anden organisation, for den ene eller anden bevægelse og slet ikke tvinge brødrene til deltagelse. Hvad den enkete bror gjør for en idé er hans sak. Men han blir drevet til personlig handling, hvis hans vilje er oppflammet av logen.

Deri ser jeg logens gjerning. Unyttbare debatter som ikke fører til noget er naturligvis hensigtsløse. Avgjørende er alene handlingen. Først naar en bror gjennom sit arbeide, sin handel og vandel i det profane liv gjør logens lære og aand levende, først da har logearbeidet baaret frugt. Ogsaa en relativt liten skare mænd, som vi endnu i de fleste lande er, kan skape stort. Bare det levende eksempel, gjerningens eksempel gjør utslaget. Da vil vi ogsaa vinde andre mennesker, som er fylt av den samme aandsberedvillighet og som finder sit rette arbeidsfelt kun i vor sammenslutning.

Den aandelig dovne, den som ikke lider sjælelige rystelser, den som ikke har hjerte for mennesker og menneskeheten, han vil sikkert ta avstand fra et slikt program, fordi det forstyrrer hans ro.

Vi vil ikke være dovne. Vi vil arbeide, kjæmpe, seire for idealer som er menneskehetens idealer. Vær menneske, det vil idag si: kjæmp. La os kjæmpe om menneskenes sjæler paa det at Guds jord skal bli en blomsterhave og ikke en slagmark.

Br. dr. W. H. Lange, Göttingen.

Den historiske utvikling av Odd-Fellowordenens etik.

III.

Manchester Unity.

Omkring 1811 fandtes der i Manchester og nærmeste omegn følgende Odd-Fellow-loger: Lord Abercrombie lodge, Wellington lodge, Clarence lodge, Victory lodge og Combermere lodge.

For disse logers vedkommende kjender man nu de nærmere omstændigheter vedrørende stiftelsen kun for Lord Abercrombie lodge og Victory lodge.

Den førstnævnte av disse loger er dannet 1810 paa den maate, at en del Odd-Fellows sammen med nogen venner organiserte sig selv som en loge under ovennævnte navn og med hovedformaal gjensidig økonomisk støtte og med et noget modifieret optagelsesritual.

«Victory lodge» er stiftet av en Odd-Fellow ved navn Bolton, som var optat i London Unity, og da han i 1809 flyttet til Manchester hadde han med sig fuldmagt til at stifte Odd-Fellow-loger sammesteds.

Umiddelbart efter stiftelsen erklærte logen sig uavhengig av sin moderorganisation i London og gik 1811 over til det system som «Lord Abercrombie»-logen arbeidet under.

Samtlige ovennævnte loger, som alle arbeidet efter dette nye system med organisert gjensidig økonomisk understøttelse, var selvstændige i sin administration og økonomisk helt uavhengige av hinanden, omendskjønt «Lord Abercrombie»-logen krævet at utøve en slags kontrollerende indflydelse.

Rammen for den gjensidige understøttelse utvidedes etterhaanden til ikke bare at gjælde sykehjelp, og nærmere regler blev fastsat for dens utøvelse, og i 1812 blev der av de nævnte loger valgt en komité med fuldmagt til at overvaake det nye system.

Det var naturlig at ogsaa de øvrige Odd-Fellow-loger, som vi i tidligere avsnit nævnt finder spedit omkring i England, fik nys om den nye bevægelse i Manchester, men utilbørlig til at anerkjende nogen fremmed overhøihet søkte de at bekjempe indflydelsen fra «Lord Abercrombie Grand lodge» i Manchester, som den nu kaldte sig.

Det var dog ikke bare fra dette hold at den nye bevægelse fik motbør; i Manchester optok saavel geistligheten som pressen en sterk agitation mot ordenen.

Prestene beskyldte dens medlemmer for at være gudsfornegtere og motstandere av enhver moral, og ordenens lære blev erklært for at være den reneste vantro. Pressen beskyldte

ordenen for at føre sine medlemmer ut i den mest tøilesløse nydelse av drik og laster og dens lære for at staa i aabenbar strid med gjældende love og forordninger og rettet direkte mot øvrigheten.

Under saadanne forhold, hvor offentligheten tilsyneladende hadde ret i sin dom, hvad medlemmernes umaadeholdenhet i drik angik, saa meget mere som sammenkomsterne fandt sted paa vertshusene, hvor verten i første række ansaa møterne som en indtægtskilde for sig, da var det helt naturligt at saavel den intellektuelle del som den mere socialt velstillede del av befolkningen holdt sig paa avstand, og det gik da op for den mere bevisste del av ordenens medlemmer, at der maatte gjøres særskilte anstrengelser for at hæve ordenen op fra den fornedrelsens tilstand, hvori den befandt sig i det offentlige omdømme, skulde den overhodet ha nogen utsigt til at hævde sig og faa anerkjendelse for sit virke efter de nye principper, som laa til grund for dens oprettelse og videre bestaaen.

Til den hensigt blev der i 1813 sammenkaldt et møte i Manchester av de daværende og tidligere embedsmænd i de før omtalte 6 loger, og som resultat av dette møte forelaa sammenslutningen «*The Manchester Unity of the Independent Order of Odd-Fellows*», som den fulde titel lød, med initialerne I. O. O. F.

Der blev videre besluttet opprettet en «Storkomité» med stormester og «deputeret stormester» med aarlige faste møter, og denne storkomité skulde føre tilsyn med logenes arbeide. Der blev utarbeidet ensartede bestemmelser for dette arbeide, fælles grundlov for organisationen saavel som rammen for velgjørhetsarbeidet, alt blev her nærmere fastsat og bestemt. Og ikke minst bemerkelsesverdige er de bestræbelser som blev gjort for at hæve medlemmenes sæder og regulere skikkene for sammenkomstene for derigjennem at hæve ordenen i det offentlige omdømme.

Et meget værdifuldt resultat blev videre oppnaad i og med bestemmelsen om et fælles begravesfond for logemedlemmerne, i det hele tat blev der nu lagt et interessert og maaltbevisst arbeide paa at utforme ordenens barmhjertighets- og velgjørhetsarbeide.

Disse anstrengelser blev heller ikke uten resultat, ordenen faar allerede en bedre mottagelse, dens medlemstal økes, hvorved storkomiteens arbeide blir saa betydelig, at der i 1815 blir nødvendig at ansætte en fast «Storsekretær».

Der blev blandt andet nævnt i II. avsnit, at vi i slutten av det 18de aarhundrede møter ordene «*Venskap, Kjærlighet og Sandhet*» som karakteristisk ordensdevise for Odd-Fellowloger, men dette var nærmest en etiket uten nogen forbindelse med ordenens liv og lære. Der var ikke sat nogen bestemte krav til medlemmernes moralske eller øvrige intellektuelle kvalifikationer, og det merkelige indvielsesceremoniel var nærmest at betragte som en mystisk ramme omkring optagelsen for at øke virkningen paa kandidaten.

Det var først ved de forandringer som Manchester Unity indførte i sit optagelsesritual samtidig med formuleringen av visse minimale krav til medlemmernes moralske og aandelige værd, at der opstaar en ordens-etik, det vil si en bestemt uttalt forventning om, at medlemmerne selv vil bidra til en høining og forædling av saavel sin egen som logens moral, og at det kun er gjennom den personlig ydede indsats paa dette omraade, at sammenslutningen kan faa nogen betydning for den fælles aandelige utvikling.

Det blir saaledes ikke længer udelukkende de materielle formaal som skulde tilgodesees indenfor broderskapet; vi har nu faat lagt den første antydning til grundlaget for den senere etiske utbygning som nu danner Odd-Fellowordenens store og sterke struktur og som gir vor orden av idag sit høie værd, slik som den amerikanske gren har utformet den paa det spredte grundlag som vi her har skissert hos Manchester Unity. Selv

om disse bestræbelser indenfor Manchester Unity i og for sig var ganske beskedne, betegner de dog en helt avgjort kursændring i forhold til tidligere ordensliv, og det er helt naturligt at denne organisation litt etter litt begynner at tilkjæmpe sig forstaaelse og sympai fra almenheten og hermed oppnaar en moralsk tyngde, som efterhaanden ikke kunde undgaa at virke paa de øvrige Odd-Fellow-sammenslutninger, og det var disse momenter som grundla Manchester Unity's ordens overlegenhet og gav støtet til dens opmarsch over hele Storbritannien.

*

Tilstanden inden Odd-Fellow-ordenen paa den tid som falder sammen med Thomas Wildeys optagelse og første virke som Odd-Fellow er da følgende:

«En i mange smaasamfund splittet orden, hvis hovedhensigt væsentlig var av selskabelig natur med et islæt av økonomisk hjælp av mere tilfældig art, men uten plan og kontrol og som savnet en fælles organisationsmessig platform for hele sin virksomhet. En undtagelse herfra danner Manchester Unity, som paa grund av sit i etisk retning utvidede arbeide litt etter litt vinder indflydelse over de øvrige ordenssammenslutninger.

Paa Wildeys tid var rigtignok ikke dens indflydelse naad til London, hvor en loge efter dens system først blev opprettet i 1822. Men det er klart at Wildey maa ha hat kjendskap til Manchester Unitys ledende stilling i England, da han jo søkte og fik fribrev fra «Hertugen av York» loge i Preston den 1. februar 1820, og som tilhørte denne organisation, og videre fik Wildey dette bekreftet og utvidet ved sit besøk i Manchester i 1826 av styret for den aarlige Storkomité, ordenens høieste myndighet.

*

Thomas Wildey har nu plantet ordenen om paa amerikansk jord, og vor interesse gaar derfor over havet til Amerika, og jeg skal da i senere artikler vise dens indre utvikling i store træk. At følge Manchester Unitys videre forløp falder derfor utenfor rammen av foreliggende opgave, men jeg kommer dog til at omtale den i den utstrækning som utviklingen i Amerika gir anledning til.

Her skal blot nævnes at Manchester Unity nu helt har antat formen av en gjensidig understøttelsesindretning, og dens ordensmessige arbeide er kun av ren administrativ art. Aarsakerne til dette forhold har været mange, ikke minst har hensynet til den utprægede økonomiske sans som særlig præger engelskmanden av gjennemsnitstypen og den nedarvede tilbøielighet til en vedholden av de engang fattede bestemmelser om ordenen som en gjensidig understøttelsesorganisation, og ved siden herav kommer saa den engelske lovgivnings strenge krav paa fuld kontrol over enhver forsikringsindretning, og dette har skutt det karakteristiske ved ordensvæsenet i bakgrunden. Manchester Unitys betydning for os ligger deri, at den i sin første utviklingsperiode avgav spiren og kraften til den beskedne begyndelse, som blev lagt av de 5 Odd-Fellows: Thomas Wildey, John Welch, John Duncan, John Cheatham og Richard Rushworth, som den 26. april 1819 i vertshuset «De syv Stjerner» i Baltimore, Maryland, U.S.A., opprettet «Washingtonlogen av Odd-Fellows».

Hyggeaftener for gamle.

Rebekkalogen «Pax» har i det forløpne aar avholdt en række «hyggeaftener for gamle».

Efterat forslaget om at avholde slike hyggeaftener for en-
somme gamle var bragt paa bane inden logen, blev saken drøftet nærmere, og man nedsatte en komité bestaaende av tre søstre. Disse gik med interesse og velvilje løs paa sin opgave. For at faa flest mulig av logens medlemmer til at delta i dette arbeide, *

SPECIALFORRETNING

NORSK DRESTØI
NORSK TRICOTAGE
NORSK ULDGARN

FIGGEN CO. TELEFON: 23 957 HAVREVOLD PRIVAT 66 020

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning
Torvgt. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 27212
OSLO

**Lørup's
Tricotagemagasin**

Storgaten 22 Telefon 16087
Samme gaard som Dovrehallen

Specialavdelingen for Parfumer
og Toiletartikler anbefales

NILS ANDERSSON

Andersson & Hellberg

SKREDDERFORRETNING
KIRKEGATEN 34 - OSLO

TELEFON 26330

ETABLERT 1886

Telef. 16140 **B. RYPDAL** Telef. 16140
1STE KL SKRÆDDERFORRETNING
BØNDERNES HUS ILETAJE

De siste nyheter i stoffe for enhver
— sesong forefindes altid paa lager. —
Stort utvalg i færdigsyddede dresser og frakker
fra egen fabrikk til fordelagtigste priser.

En gros

En detail

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

CHR. 4. GT. 1 - OSLO

TELEFON 14233

Aalesunds Konfektionsfabrik A/s

— Disponent N. Astrup Krohn —
— Etableret 1907. —

Aalesund.

Specialitet: **Finere herrekonfektion.**

Prisbelønnet Jubilæumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 288.

elegr.adr.: „Aakofa“.

S. I. GJERDE

SKRÆDDER

Godt assortert i stoffer.

Telf. 13539 Privat 42011 Chr. 4 des gt. 1² Oslo

Kjøp
Leverpostei med Trøfler

— Ringeby Fabrikat —

Pris pr. boks 75 øre.

„Høieste næringsverdi“.

Reference: Herr Statskjemiker Chas. Bruff.

Hotel St. Olav

St. Olavsgt. 27 - Oslo

Telefon 15977

Rolig og central beliggenhet.

Sikker bilplass tilhørende hotellet

Største utvalg i:
Sommer- og Vintersportsartikler

Forlang katalog

A. GRESVIG
STORGATEN 20
OSLO

HARALD JUST

MURMESTER

Kristian Augustgt. 14⁸ Telefon 26361 Oslo

Utfører Mur-, Tømmer-, Jernbetonarbeider
Beregninger, Takster

Telegr.adr.: «PORTITOR»

Telefon: 24 834

NORDISK EXPRESS CO. A/s

H. W. REHOLT - B. LUNDHEIM
SKIPPERGATEN 22² - OSLO

Spedition - Fortoldning - Transport - Flytning

Lagring - Assurance - Befragtning

Pakkepost levert frit i hus i Oslo kr. 0,50 pr. pakke.

Bagage hentes og ekspederes til alle europæiske
og oversjøiske havner.

Rimelige priser og reel behandling

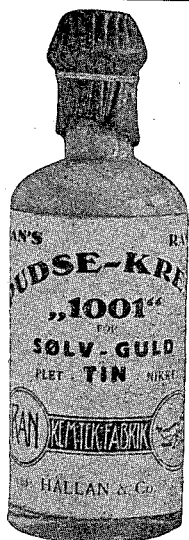
A. MEILSTRUP

Bygmester- & Entreprenørforretning

Konsulasjon

Telefon 12110 - Privat 88775

OSLO

Der er sølvpussemidler nok,
men ikke alle er like gode.
Prøv det gamle kjendte
Sølv puss

„1001“

saa faar De blankt sølv og
glans som varer.

*Guldsmedene, Farve- og
Kortevarehandlerne fører den.*

Sølv et lider!

Indred bufetskuffen, saa
hver ting faar bestemt plads.

Hallan & Co. A/S

Apotekergaten 10

Oslo

besluttet man at utnævne en ny komité til hvert av disse møtene. Møterne har været holdt hveranden onsdag, alt i alt ca. 12 gange, og da det viser sig at der altid er god tilslutning til disse sammenkomster, vil man fremdeles fortsætte hermed.

Mellem 30 og 40 gamle samles altsaa et par gange for maa-neden i logens hyggelige lokaler, som for anledningen pleier at være ekstra godt opvarmet. De gamle hygger sig jo dobbelt i en velopvarmet, lys og trivelig stue — for mange av disse gamle er det kanskje ikke saa rart bevendt med hverken lys eller varme i deres daglige liv.

Ved 5-tiden aapnes møtet med en liten andagt, og derefter serveres kaffe og hvetebrød, som den fungerende komité i almindelighet skaffer tilveie takket være enten sin egen eller andre velvilligsindede logesøstres hjælp og offervilje. Efter kaffen er der sørget for passende underholdning til de gamle. Enten er der sang eller der læses op noget som passer for anledningen, en liten fortælling, et digt eller lignende. Gjærne synger man ogsaa unisont en eller anden salme, som da akkompagneres av en av søstrene.

De par timer møterne er beregnet til at vare, er som regel omme før man vet ordet av det. Der raader en gemytlig stemning i lokalet, og mange av de gamle glæder sig allerede til «næste gang». Og førend man nu tar fat paa de besværlige trapperne og den lange hjemveien, styrkes man endnu engang med en god kop kaffe. Samværet avsluttes endelig med en kort andagt, og saa sørger komitédamerne for at faa sine gamle vel hjem.

El.-len.

Samtidig med foranstaaende erfarer vi at Leir Norge har tat initiativet til at overføre den saakaldte vinterstue-bevægelse til Norge. Denne bevægelses far er pastor Koch i Kjøbenhavn, og det ser ut til at vinterstuene nu forplanter sig til de store byer paa kontinentet. For et aars tid siden stod der en længere artikkel herom i «Morgenbladet», og denne har git leiren ideen. Meddelelsen fra Trondhjem er saa meget mere interessan, som den viser at vinterstuebevægelsen harmonerer ogsaa med norsk lynne — noget som der blev ytret tvil om under leirens overlægninger.

Pastor Koch kommer til Oslo antagelig i august—september for at holde foredrag for Odd-Fellows. Det er da meningen først at samle alle loger i Oslo til samarbeide for saken. Hvis forsøket falder heldig ut, vil logerne i de andre større byer kunne bygge paa de er faringer man her gjør.

Loge nr. 4, «De syv Fjelde».

Naar man fra Stavanger kommer til Bergen paa gjennomreise til Oslo — eller omvendt — vil opholdet i Bergen som regel bli ganske kortvarig. Dønnegang stillet det sig saavidt forskjellig, at jeg onsdag den 10. april fik anledning til

at avlægge loge «De syv Fjelde» et besøk og overvære en tredje grads passing. Det er endnu under indtryk av denne oplevelse jeg sender Odd Fellow Bladet en kort meddelelse.

Logens nye lokaliteter og selve logens indredning, utstyr og farvesammensætning er skikket til at paavirke ens stemning. Naar saa dertil kommer en forsamling av mænd, brødre, der sammenhengende fremstiller den numeriske vekst fra stiftelsen av til denne dag, da blir billedet fuldkomment. Paa denne bakgrund maa den ritualhandling jeg overvar sees.

Br. U.M. overretssakfører Gjellestad forrettet som O.M. Sammen med ham gjennomførte de medvirkende brr. en saa stilig og harmonisk utførelse av graden, saa det var — undskyld uttrykket: en lyst at se! Det alvor som hvilte over den talrike forsamling, den opmerksomhet de forrettende nødvendigvis maatte føle enhver av deres bevægelser blev fulgt med, maatte arte sig som en høitidsstund. Jeg vil faa lov til at takke samtlige brr. i «De syv Fjelde» saavel for venlig mottagelse og ikke mindre for den styrkelse av min tro paa det gode i Odd-Fellow-brorskapet, som avspejledes i hvad jeg der gjennomlevet.

Det var en skuffelse ikke at faa hilse paa min ven br. O.M. Rasmussen. Men det var allikevel en glæde at høre, hans hospitalsophold nærmet sig sin avslutning at br. R. efter en haard paakjending kan forlate sykeleiet som en restituert mand. Lægevidenskapen er langt fremskredet og synes i dette tilfælde at feire en av sine triumfer.

Det er glædelig at være O.M. i en loge, naar man omfattes av forstaaelse og brødrenes hengivenhet som br. R. Og som Odd-Fellow-bror i aand og sandhet fortjener han det!

Tillat mig, br. redaktør, herigjennem at bringe loge «De syv Fjelde» min broderlige hilsen med tak for sidst, idet jeg tegner

i V. K. S.

Ingvald Haaland.

Foran institueringen af Lutetia-logen i Paris.

*Meddelelse fra redaktøren av «Helvetia», br. Ex-M. Or.,
E. F. Knuckel.*

Som det allerede er blit bekjendt gjennom endel av vor ordenspresse, staar den schweiziske jurisdiktion, som brr. i Frankrike foreløbig er underlagt, foran institueringen av en loge i Paris. Naar institueringsfestligheterne ikke allerede har fundet sted, skyldes det kun at den schweiziske Stor-Sire, A. Graf, av personlige tvingende grunde har været forhindret fra at reise. Institueringen vil finde sted i nær fremtid. Inden det schweiziske broderskap og ogsaa i utlandet har det vakt misnøie at installationen av Pariserlogen maa foretas inden en engere kreds og at man avstaar fra en stor, om mulig international ordensfestlighet i Paris.

Til forklaring og bedre forstaaelse skal efter den schweiziske Stor-Sires opdrag meddeles følgende:

Broderforeningen Lutetia i Paris, som nu skal omdannes til en regulær arbeidende loge av ordenen, er endnu en meget svak spire, og det man maa først se er om den i de kommende aar kan utvikle sig til et kraftig og levedygtig trær.

Logestiftelsen sker i første linje for at gi Pariser-brødrene ret til at foreta optagelse og samle Odd-Fellows i Paris til rituelt arbejde. Av hensyn til de store omkostninger maatte man til en begyndelse avstaa fra at erhverve et eget hjem, og den unge loge vil nøie sig med beskedne smaa leiede lokaler, som er sikret for nogen aar. Det blir derfor umulig at flere end de høist nødvendige kan delta i høitidelighetene, da de rum man disponerer er meget smaa. Det vil heller ikke være mulig for Pariser-brødrene at foranstalte en større fest, da deres midler er blit sterkt beslaglagt i anledning stiftelsen. Den schweiziske storloge, hvem forvaltningen av de til den nye loge indsamlede midler er betroet, kan paa den anden side heller ikke forsvare at de tilveiebragte smaa fonds smuldrer hen ved utlæg til festligheter og kan ikke yde noget bidrag til et saadant formaal. Derfor maa alle de som gjerne vilde ha deltat i festligheterne i Paris gi taal indtil Paris-logen er blit saa sterk at den kan tænke paa at skaffe sig en egen eiendom. Da skal en større foranstaltning finde sted. I mellemtiden er den nye loges stilling kun at betragte som provisorisk. Den schweiziske jurisdiktion kan nu kun la sig repræsentere av en delegation paa otte mand fra Storlogen, og enhver bror maa nu forstaa hvorfor en større Odd-Fellow-skåre ikke kan bli indbudt til den forestaaende instituering.

E. F. Knuckel.

Tale for fædrelandet ved en fest i Rebekkaloge nr. 5, «De syv Stjerner».

Norge! med nakne, sølvgraa fjeld og jøkler blaa.

Med dype fjeldvand — dystre, graa! —

Med isranunkel — forglemmigei —

Med blaa genziana og den gule solei! —

Med bølgende akre og duftende grønt —

Med mørke skoge — eventyrskjønt!

Med bulder og brak fra de stolte fald —

Med lynsnare kast av fossekall!

Med pragtfulde elver og furukranst sjø, —

Med steile kyster — og sprøit over ø!

Med lune vikar og troldske fjord!

Med midnatssol over landet der nord.

Norge! Vi fik dig blidt og vi fik dig haardt!

Og vi takker Gud at du er vort!

M. G.

Aldrig saa galt — at det ikke er godt for noget.

En større ildebrand, den største gjennom en lang aarrække, hændte i Stavanger den 14. mars. Midt inde i tykkeste byen ligger politikammeret, en stor murbygning. I denne har ogsaa elektricitetsverket, sundhetsvæsenet m. fl. kommunale indretninger sine kontorer. Branden begyndte tidlig paa eftermiddagen, og ild og vand ødelagde bygningerne paa begge sider av Hospitalsgaten. I en av disse, der blev saavidt berørt, hadde loge «Ekestubben» sine lokaler. Logens inventar beskadigedes av vand. Skaden er værdsat til noget over 6000 kroner, forsikret i Fram, der er husets eiere. Sandsynligvis vil loge «Ekestubben» komme til at fraflytte dette lokale, og rimeligvis over i «Vesterlens» lokale. Et gammelt ord sier, det er ikke alt der er saa galt det ikke er godt for noget. Blir det til virkelighet, gaar et av mange Odd-Fellows næret ønske i opfyldelse, der utvilsomt vil styrke ordenens stilling her i byen, saavel indad- som ikke mindre utadtil.

Ingvald Haaland.

Stillinger søkes.

Odd-Fellow-broder, gjennomgaat landbruksskole, utdannet chauffør, søker plads.

*

Enke efter Odd-Fellow-broder, med eksamen fra handels-gymnasiet, flere aars øvelse i korrespondance og foretnings-førsel, god øvelse i stenografi, søker plads.

*

Hvis nogen broder enten personlig eller gjennom bekjendte kunde skaffe de ovenstaaende en plads, godhetsfuldt skriv til loge «Kongssten», Fredrikstad, hvor alle nærmere opplysninger kan erholdes.

Erindringsliste.

1. mai fylder str. Dora Soma, Reb.loge nr. 3. «Vaar», 60 aar.
3. mai fylder br. Henrik Breda, Ex-M. i loge nr. 12 «Kongsten», 50 aar.
7. mai fylder str. Margrethe Grønsdal, O.M. i Reb.loge nr. 5 «De syv Stjerner», 55 aar.
7. mai fylder str. Elisa Houge, Reb.loge nr. 5 «De syv Stjerner», 50 aar.
10. mai fylder br. Olaf Hallan, H.P. i Leir «Norge», 46 aar.
11. mai fylder str. Emma Schjervén, Reb.loge nr. 2 «Urania», 50 aar.
14. mai fylder frk. Gudrun Sejersted, Reb.loge nr. 7 «De hvite Liljer», 50 aar.
15. mai fylder loge nr. 10 «St. Hallvard» 9 aar.
24. mai fylder br. Lauritz Havrevold, Ex-M. i loge nr. 1 «Norvegia», 70 aar.
26. mai fylder Rebekkaloge nr. 6 «St. Veronika» 7 aar.
27. mai fylder loge nr. 11 «Veøy» 7 aar.
27. mai fylder br. Gabriel K. Bendiksen, O.M. i loge nr. 14 «Polarlys», 46 aar.
28. mai fylder Rebekkaloge nr. 1 «St. Sunniva» 20 aar.
29. mai fylder Rebekkaloge nr. 4 «Pax» 8 aar.

Nye medlemmer.

Rebekkaloge nr. 1, «St. Sunniva»:

Fru Ida Constance Lindseth, Vinderen, V. Aker.

Rebekkaloge nr. 2, «Urania»:

Kjøbmand Johan Isaksen, Fredrikstad.

Fru Thora Isaksen, Fredrikstad.

Nye kandidater.

Loge nr. 6, «Rune»:

35 27 25 32 32 21 34 32 21 36 36 21 34 29 42 34 35 21 36 24.
18/12 1897. VIX. XXI. XXII. XXIV. XVII. VII.

Loge nr. 7, «Ragnvald Mørejarl»:

31 28 17 22 27 34 25 35 36 25 17 30 34 37 30 20 18 21 34 23 18 31 27 36 34 41 27 27 21 34. 3/4 1876. XXXI. XV. VIII. XXII. XXIV. XVII. VII.

Loge nr. 15, «Kongshaug»:

38 25 31 28 25 30 25 35 36 21 34 28 25 30 23 18 44 21. 22/12 1895. XXII. IV. XVII. VII. VIII. XI. VIII. XXI. IV. VII.

27 26 44 18 29 17 30 30 24 45 38 17 28 20 17 18 34 17 24 17 29 35 21 30. 14/8 1897. XXII. IV. XVII. VII. VIII. XI. VIII. XXI. IV. VII.

35 27 31 29 17 27 21 34 29 21 35 36 21 34 31 28 17 37 35 17 30 36 31 30 24 17 35 28 21. 20/8 1883. XXII. IV. XVII. VII. VIII. XI. VIII. XXI. IV. VII.

Reb.loge nr. 1, «Scta Sunniva»:

Fru 17 30 30 17 29 17 34 23 34 21 36 21 19 24 34 25 35 36 21 30 35 21 30. 3/8 1875. XXII. IV. XVII. VII. VIII. IX. XIII. XVIII. XXI. VII.

Frk. 21 18 18 17 35 41 30 30 44 21 22 17 34 34 21. 11/2 1902.

XXV. IV. XIV. VIII. XXI.

Fru 45 35 21 35 41 30 30 44 21 35 17 40 24 17 38 23. 27/7 1903.

XXIII. XXI. XVII. XVII. XI. XIII. VIII. XVI.

Fru 28 25 28 28 41 23 37 30 20 21 34 35 21 30. 3/8 1895. XVIII. XXII. XV. XVIII.

Reb.loge nr. 6, «St. Veronika»:

35 38 17 30 24 25 28 20 29 21 28 17 30 23. 19/6 1881. IV. XV.

VIII. XXII. XXIV. XVII. VII.

Møter i mai maaned.

Loge nr. 1 „Norvegia“ 111537¹/₂ 0 + 1 1115107¹/₂ ≡ + 1
1115177¹/₂ Intet møte 111524 = + 1
1115317¹/₂ 0 + 1

Loge nr. 2 „Eidsvold“ 111517¹/₂ — + 1 111587¹/₂ 0
11151507¹/₂ = + 1 1115227¹/₂ ≡ + 2 1115297¹/₂ 0

Loge nr. 3 „Eystein“ 111537¹/₂ — + 2 1115107¹/₂ = + 1
1115177¹/₂ Indstillet 1115247¹/₂ ≡ 1115317¹/₂ 0

Loge nr. 4 „De syv Fjelde“ 111518 = + 1 111588 Indstillet
1115158 0 + 1 1115228 = + 1 1115298 = + 1

Loge nr. 7 „Ragnvald Mørejarl“ 111518 = Fd. 111588 — Fd.
1115158 0 1115228 ≡ Instr. 1115298 0 Fd

Loge nr. 10 „St. Hallvard“ 1115137 ≡ 7¹/₂ 0 + 1 111527¹/₂ 0

Loge nr. 15 „Kongshaug“ 111568 0 + 3 1115278 0

Reb.loge nr. 1 „Scta Sunniva“ 111527¹/₂ 0 + 2
1115167¹/₂ — + 2 1115307¹/₂ F. □

Reb.loge nr. 2 „Urania“ 111597¹/₂ Indstillet 1115237¹/₂ = + 2

Reb.loge nr. 5 „De syv Stjerner“ 111577¹/₂ = + 1 8¹/₂ 0 Fd.
1115217¹/₂ — + 1

Reb.loge nr. 6 „St. Veronika“ 111578 = + 2 111528 F. □

Reb.loge nr. 7 „De hvite Liljer“ 111577¹/₂ = + 1
1115147¹/₂ ≡ + 1

Reb.loge nr. 8 „Midnatsol“ 111578 — + 1 1115218 ≡

HATTER — HERREARTIKLER

Fredrik Darbo

32 Kirkegaten 32

J. NIELSEN RIBERG
TAPETSERER OG DEKORATØR

Tomtegaten 20 v. Jernbanetorget
Telefon 14 847 — Privat 66 057

Bestillinger paa overstoppede møbler
for salon og røkeværelser mottas.
Fest- og flagdekorationer utføres.
Kun første klasses arbeide og varer garanteres.
Rimelige priser *Rimelige priser.*

Leverandør til:
Nylands Verksted, A/S Akers Mek. Verksted,
Den norske Amerikalinje A/S

„His Master's Voice“

Grammofoner og Plater

til dans eller selskabelig
underholdning.

Grammophon & Zonophonmagazinet A/S
Nedre Slotsgate 11 Telefon 23105

Guldsmed Østby

G U L D — S Ø L V — P L E T

Telefon 26551 — Storgaten 14 — Oslo

PRIMA HEL-LINS DÆKKETØI

DUKER:

100×100 cm. kr. 5,00	120×120 cm. kr. 6,50	135×135 cm. kr. 9,00	150×150 cm. kr. 11,50
150×180 cm. kr. 13,75	150×210 cm. kr. 16,00	150×240 cm. kr. 18,00	150×270 cm. kr. 20,50
	150×300 cm. kr. 23,00	130×360 cm. kr. 27,50	

SERVIETTER: 50×50 cm. kr. 1,25 pr. stk.	HÅNDKLÆR: 55×70 cm. kr. 1,25	53×75 cm. kr. 1,30 pr. stk.
---	------------------------------------	--------------------------------

Varene sendes mot etterkrav

Stene & Isaksen FREDRIKSSTAD

Gjør Deres innkjøp av kranser og
blomster hos os.

L A F L E U R

B L O M S T E R F O R R E T N I N G

INDEHAVER: FRU DAGMAR HALVORSEN

ØVRE SLOTSGT. 7, (INDG. PRINSENSGT.)

Telefon 22072 Privat 63420

Odd-Fellows indrømmes 10 % rabat.

HALVOR FINSTAD

G U L D S M E D

TELEFON 10849 STORTORVET 8 OSLO

G U L D, S Ø L V O G E M A L J E

Norrøna Gummisaaler
er bedst og billigst.

De sitter godt og kan brukes saavel
paa arbeidsskotøi — som paa den
eleganteste — dame og herresko.
Lager for grossister og handlende.

HAGBART JAKOBSEN — Fredriksstad

E. HOLTUNG
GLASMESTER

RUSELØKVN. 14 B

TELEFON

14809

VINDUESGLAS
SPEILGLAS
BLYVINDUER
KLAFVENTILER

HØIESTERETSADVOKAT
HARALD ØSTRENG

HØIESTERETSADVOKAT
JOH. MIDDELTHON

OVERRETSSAKFØRER
AXEL GJELLESTAD

TELEFONER: Incasso 11 809
Personlig 10 485 OSLO

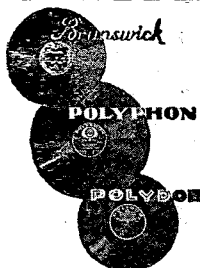
KARL JOHANS GATE 41
TELEFON 13527 OSLO

BERGEN

O. P. BERGER
TOLDBODGT. 7 OSLO TELEFON 24545

*Transport, Spedition,
Fortoldning, Flytning, Lagring,
Assurance.*

Hurtig og grei Ekspedition.
Rimelige Priser.

De tre ledende
Grammofoonmerker

i plater og apparater.

Kufferter fra kr. 80,00 til kr. 250,00

Brunswick Grammofoon A/s
Drammensvn. (Hj. Hansteensgt.) Oslo

ROSENKRANTZGT. 2 OSLO TELEFONER 14889 - 14827

KLICHEER TIL ALLE SLAGS TRYKSAKER

FOTOGRAFIER AV:

Storsiren for lofterne, størr.: 50x70 Kr. 30,00
" for br. og sl. " 18x24 " 6,00
Den uvvh. N. Storloge " 29x37 " 6,00
Sangskoret " 29x37 " 2,00

*Samtlige fotografier faaes hos
br. Christensen i A/s Kemigrafia Oslo.*

SPIRALMADRASSER

leveres i alle størrelser for Træs og Jernsenge.

Nutidens bedste Sengebund.
- Forlang offerte. -

Norsk Spiralseng & Madrasfabrik
(V. LARSEN)

Telegr. adr. «Spiral». Fredrikstad. Telef. 1082

GRAVØR

O. F. THORESEN

MØLLERGT. 32 OSLO TELEFON 11813

Gravering i

Guld, sølv, staal og metaller

A/s C. Gullichsens Trævarefabrik

FREDRIKSTAD

Spesialiteter

Anlegg-trilleborrer, Plug for Papirfabriker
Vaskebræt, Hermetikkasser

**Kremationsforeningens
Begravelsesbyraa**

Bestyres av fru Olga Johnson
Universitetsgt. 11
Telefon 10221
Privat 61584

*Askeurner
Kremationer
Jordbegravelser*

Engros: N. Hagen - Oslo

**SVERRE
SCHREINER**

TOMTEGT. 1b OSLO
TELEFON 22567

Elektriske Varmtvandsbeholdere.

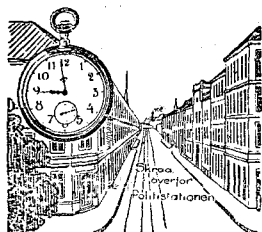
Rør, Armatur
Badekar, Vasker,
Servanter,
Vandklosetter,
Opvasker,
Radiatorer,

Maler

Karl Ruud

Dekorations & Skiltmaler
Faner - Vaaben - Plakater

Filestrædet 7 - Oslo
Telefon 10571

Knut Halvorsen

Thv. Meyers gt. 53

Skraa overfor Politistationen

Telefon 70015 Oslo

Uhrmaker - Uhrhandel

